

ת"פ 5366/06/20 - מדינת ישראל נגד י.א.א.

בית משפט השלום באילת

ת"פ 5366-06-20 מדינת ישראל נ' י' ואח'

בפני כבוד השופט גיל אדלמן

בעניין: המאשימה

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עוה"ד שירלי הדר

נגד

הנאשמים

1. י.

ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא

2. א.א.א.

ע"י ב"כ עוה"ד אייל לביא

3. א.א. - לא בעניינו

גזר דין לנאשמים 1-2

השתלשלות העניינים העובדתית

1. הנאשמים 1 ו-2, י.א.א. (להלן: הנאשם 1 והנאשם 2, בהתאמה), הורשעו על פי הודאתם, בעובדות כתב אישום מתוקן המייחס להם תקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר, לפי סעיף 382 (א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: החוק).

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.8.2018 בשעה 19:00 לערך, עת שהו הנאשמים בחופשה משפחתית במלון "----" ב-----, ניגשה אשתו של נאשם 1 לחנות המזכרות במלון, על מנת להחליף צמיד שרכשה שם, בשווי 25 ₪, כשלוש שעות קודם לכן.

כתב האישום מספר כי במהלך דין ודברים אשר התנהל בין אשתו של נאשם 1 לבין מפעילי החנות - א' וא.ג., ניגש נאשם 1 אל החנות, השליך את הצמיד, ופנה אל א' (להלן: המתלונן, או א'), ואמר לו: "תחזיר לי את הכסף"; "הרבצת לילדים ולאשתי".

"בתוך כך, נכנס הנאשם 2 אל החנות, דחף את א' מחזהו לאחור, ובתוך כך אחז הנאשם 1 את א' (א') מחולצתו, וכן דחף אותו אף הוא לאחור לעבר תא מדידה שהיה בסמוך".

במעמד המתואר לעיל "החל הנאשם 2 לדחוף את א', ואף הלם בו באגרוף לפניו, תוך שהוא דוחף אותו לאחור, עד אשר גרם לנפילתו על כיסאות. בתוך כך, ובעוד א' שרוע על הרצפה, המשיך הנאשם א' (הנאשם 2) לתקוף אותו תוך שהוא הולם בו באגרוף ובוועט ברגלו".

כתב האישום מתאר כי "בתוך כך, הצליח א' לקום מהרצפה, או-אז ניגש הנאשם 3 אל הנאשם 2, הפרידו מא' והוציאו מהחנות. "במעמד המתואר לעיל, נשאר הנאשם 1 בחנות, ובמהלך דין ודברים שניהל עם א', תוך שהוא מוסיף ודוחף אותו וכן מונע ממנו לצאת מתוך תא המדידה".

כתב האישום ממשיך ומספר כי "בתוך כך, שב הנאשם 3 אל החנות", משך בחולצתו של המתלונן, ואיים על המתלוננים באומרו להם: "אם תצאו מפה אני אשחט אתכם".

הנאשמים 1 ו-2 לא חדלו ממעשיהם חרף מאמצים רבים של עוברי אורח (בהם בני משפחותיהם ונציגי הביטחון של המלון) להפרידם מהמתלונן.

על פי כתב האישום, כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים, נגרמו למתלונן פצע קטן ברקה השמאלית, נפיחות קלה ושפשוף במרפק ימין ופצע שפשוף במותן ימין.

3. ביום 1.6.2021 הודו הנאשמים במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיוחסו להם בכתב האישום, והורשעו כמפורט לעיל. לא היתה הסכמה בין הצדדים ביחס לעונש, למעט לרכיב הפיצוי עליו הוסכם. כן הוסכם כי הנאשמים יפנו אל שירות המבחן לקבלת תסקיר בעיניים; אשר לנאשם 1 - הוסכם כי תיבחן גם שאלת ביטול הרשעתו.

4. תסקירים מטעם שירות המבחן אודות הנאשמים 1 ו-2 הוגשו לבית המשפט ביום 24.3.2022, וביום 4.4.2022 בהתאמה.

5. התסקיר בעניינו של נאשם 1 העלה כי הוא בן 47, נשוי, ואב ל-5 ילדים קטינים, בגילאי שנה עד 15. התסקיר סיפר כי הנאשם 1 עובד כ- 7 שנים בתחום ה----- ב-----, וכן משמש ב-----.

התסקיר סקר את תולדותיו של הנאשם 1, יחסו לביצוע העבירה, ועמד על גורמי הסיכון והסיכוי בהתנהגותו; בסופו של יום, המליץ שירות המבחן לבטל את הרשעתו בדין, "במטרה לצמצם פגיעה בדימויו העצמי ובתחום התעסוקתי, המהווה נדבך משמעותי בתחושת הערך העצמי שלו". עוד המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם 1 ענישה קונקרטית חינוכית בדרך של צו של"צ בהיקף של 200 שעות.

6. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 העלה כי הוא בן 35, נשוי, ואב לשתי בנות, בגילאי 4.5 ו-7.5, ועובד כעצמאי ב-----.

התסקיר סקר את תולדותיו של הנאשם 2, יחסו לביצוע העבירה, ואת גורמי הסיכון והסיכוי בהתנהגותו, ובסופו של יום המליץ להימנע מהטלת עונש מאסר גם אם ירוצה בדרך של עבודות שירות; שירות המבחן המליץ להטיל עליו 200 שעות של"צ, לצד עונש של מאסר מותנה ופיצוי למתלונן.

7. מחוות הדעת מאת הממונה על עבודות השירות בעניינם של הנאשמים עלה כי הם מתאימים לביצוען.

8. בדיון ביום 28.6.2022 טענו הצדדים לעונש.

9. בפתח טיעוניה לעונש, הגישה התביעה לבית המשפט סרטון מצלמות אבטחה, אשר תעדו את האירוע מושא כתב האישום.

10. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בעניינם של הנאשמים נע בין 8 חודשי מאסר בפועל, ועד 18 חודשים, ועתרה למקם את עונשם של הנאשמים "ברף הבינוני נמוך" של המתחם, "ולהטיל רכיבי ענישה צופי פני עתיד, מאסר מותנה מרתיע, קנס כספי ופיצוי לקרבן העבירה בסך 10,000 ₪ לשני הנאשמים - פיצוי, שכאמור הוסכם בין הצדדים.

התביעה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מביצוע העבירות בהן הורשעו הנאשמים, שהם הגנה על שלמות גופו של אדם, בריאותו, כבודו, והאוטונומיה שלו על גופו.

התביעה טענה כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה זה היא "משמעותית", שכן "הנאשמים חברו יחד על מנת להטיל אימה על המתלונן כאשר עשו את מעשיהם לעיני אשתו של הנאשם".

אשר למיקום עונשם של הנאשמים טענה התביעה כי "הנאשם 1 נשוי ואב ל 5 והנאשם 2 אב ל 2 בנות. לא מדובר

בצעירים פוחזים, בניגוד לפסיקה אליה הפניתי ואני רואה בכך נסיבה מחמירה". עוד טענה התביעה בעניין זה כי תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 1 הצביע על כך שהוא תופס עצמו כקורבן באירוע ומצמצם את חלקו, והדגישה שהאלימות בוצעה יחד עם בן משפחה, והנאשם "נותן לגיטימציה להתנהגות אלימה במצבים מסוימים".

לעניין ביטול הרשעתו של הנאשם 1, טענה התביעה כי "מכתבו של המעסיק לא מסביר מדוע הרשעה בדין תגרום להפסקת עבודתו של הנאשם, כאשר פתיחת התיק כנגדו לא הובילה להליך של הפסקת עבודה".

התובעת הפנתה לפסיקה על מנת לתמוך בעתירתה העונשית.

11. הסנגור, בא כוחם של הנאשמים, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן בעניינם, ולהורות על ביטול הרשעתו של הנאשם 1. הסניגור עמד בהרחבה בטיעוניו על המפורט בתסקירי שירות המבחן ביחס אל הנאשמים, הדגיש את עברם הפלילי הנקי, העובדה כי לא נפתחו להם תיקי אלימות חדשים מאז ביצוע העבירות, לקיחת האחריות על ביצוע העבירות, הבעת החרטה והטעים כי הנאשמים הסכימו לתשלום פיצוי למתלונן בסכום גבוה באופן יחסי.

הסניגור עמד על הנזק שעלול להיגרם לנאשם 1 אם הרשעתו תיוותר על כנה, וביחס לנאשם 2 טען כי אין להשית עליו עונש מאסר, אף לא לרצוי בדרך של עבודות שירות, שכן לדבריו ענישה כזו "יכולה לפגוע לא רק בנאשם אלא גם באינטרס הציבורי".

בא כוחם של הנאשמים הגיש פסיקה על מנת לתמוך בעתירתו העונשית, ועמד עליה בהרחבה גם בטיעוניו.

הסניגור הוסיף כי אם יהא צורך בכך, המסמך שהציג הנאשם 1 לשירות המבחן אשר לפיטוריו העתידיים אם יורשע בדין, יוגש לבית המשפט.

12. הנאשם 1 בדברו האחרון לעונש אמר:

"אני מביע חרטה, אני מצטער על מעשי, אני מבטיח שלא אחזור על מה שעשיתי, אני מבקש סליחה".

13. הנאשם 2 אמר ביחס לעונש:

"אני חושב שהעו"ד שלנו אמר הרבה דברים, הציג בפני בית המשפט את כל מה שאנו חושבים למרות ששילמנו קנס ענק, אני מכה על חטא ועשיתי טעות, זה דבר שלא היה צריך לקרות. עצם זה שאנו פה פעם רביעית מגיעים לפה, כל דקה חשובה לנו. אנו רוצים לעבור את הפרשיה הזו ולהיות מאחורי זה. אנו מצטערים על זה".

14. ביום 5.7.2022 הוגש לבית המשפט מסמך מטעם ההגנה, מיום 17.2.2022 מאת ת', חברה בע"מ, חתום על ידי צ.ל, מנהל -----; כך היה כתוב שם:

"י.י (הנאשם 1, ג.א) ... עובד ב----- ב----- לי' וותק של 7 שנים... במסגרת תפקידו כ----- י' משרת כ-550 עובדים ב----- וראוי להערכה להערכה בקרב העובדים. תנאי הקבלה ל----- שלעובד לא יהיה עבר פלילי. לידיעה במידה ויגיע למחלקת הביטחון שהעובד יורשע תיק בפלילי יצטרכו לפטר את העובד".

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

15. הערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים הם שלמות גופו וכבודו של המתלונן, וזכותו כי לא ינהגו כלפיו באלימות.

הפסיקה התייחסה לא פעם לתופעה המכוערת של פתרון סכסוכים ומחלוקות באמצעים אלימים, תוך ציון החשיבות של מיגור התנהלות ביריונית מעין זו; על חובת בית המשפט שלא להשלים עם התנהלות אלימה במרחב הציבורי, עמד בית המשפט העליון במסגרת רע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); כך נקבע שם:

"למרבה הצער תופעת האלימות במרחב הציבורי גואה ופוגעת פגיעה קשה בתחושת הביטחון המוקנית לכל אדם להתהלך חופשי, מבלי שיחוש פחד או חשש שמא יפול קורבן לתקיפה ספונטנית אלימה. למעלה מזאת, יודגש כי הרשעותיו הקודמות של המבקש כמו גם ריצוי עונש מאסר ממושך, ממנו השתחרר המבקש תשעה ימים בלבד לפני ביצוע העבירה, לא הרתיעו אותו דיו כדי לשנות את התנהגותו האלימה.

אין להשלים עם התנהלות כה אלימה במרחב הציבורי. מעשיו של המבקש חמורים הם ויש בהותרת העונשים על כנם משום העברת מסר המגנה התנהלות אלימה מעין זו, מתוך תקווה שיש בכך כדי לתרום למיגור תופעות אלה ולשמור על ביטחון הציבור (רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.6.2019))." (ההדגשה כאן, וכל מקום אחר במסמך, שלי, ג.א).

16. במקרא דנא, הנאשמים חברו יחדיו לתקוף את המתלונן בשל מחלוקת של מה בכך, תוך הפעלת אלימות אשר הותירה בו חבלות, על פניו ובגופו. המתלונן הותקף אף בעודו שרוע על הקרקע, וכל זאת, עת שנכחים במקום ניסו להפריד בין הניצים. מנגד, החבלות שנגרמו למתלונן לא היו ברף הגבוה ביותר, וכן לא קדם תכנון מוקדם לתקיפה המתוארת; מהסרטון שהוגש לי במהלך הטיעונים לעונש עלה כי היה מדובר בהתפרצות רגעית, כתוצאה מויכוח, ולא אלימות שתוכננה מראש.

בנסיבות אלה, כאשר שקלתי מחד את התקיפה החבלנית בצוותא ואופייה, ואת עצמת הנזק והעדר התכנון מאידך, אני

קובע כי מידת הפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנא היא ברף בינוני-נמוך.

17. חלקם של הנאשמים בביצוע העבירה: נאשם 1 הגיע לחנותו של המתלון, השליך את הצמיד נשוא המחלוקת על הדלפק והתעמת עם המתלון. משהגיע למקום נאשם 2, ודחף את המתלון, החל נאשם 1 אף הוא לדחוף את המתלון, מספר פעמים. לאחר שנאשם 2 הוצא מן המקום על ידי הנאשם 3, המשיך נאשם 1 לדחוק את המתלון לתוך חדר ההלבשה בחנות, ולדחוף אותו תוך שהוא מונע את יציאתו, עד אשר הורחק על ידי מאבטחים במקום.

חלקו של נאשם 2 התבטא בכך שהוא הגיע לחנות בעקבות נאשם 1, ומיד דחף את המתלון בחוזקה מספר פעמים, הלם באגרופו בפניו, והמשיך לדחוף אותו עד שהמתלון נפל על כסאות שהיו במקום; בעוד המתלון שרוע על הרצפה, המשיך נאשם 2 להלום בו באגרופו, ובעט בו ברגלו.

18. הנזק שנגרם למתלון והנזק שהיה צפוי להיגרם: כתוצאה ממעשיהם של הנאשמים 1 ו 2, נגרמו למתלון חבלות בדמות פצע קטן ברקה השמאלית, נפיחות קלה ושפשוף שטחי במרפק ימין וכן פצע שפשוף במותן ימין. אמנם מדובר בחבלות שאינן חמורות, אשר מן הסתם אף לא הצריכו טיפול משמעותי, אולם לא ניתן להקל ראש בנזק שעלול היה להיגרם כתוצאה מתקיפתו של המתלון, בעיקר על ידי נאשם 2. המתלון נדחף באגרסיביות, קיבל מכת אגרוף לפניו, נפל על הרצפה וספג גם בעיטה ואגרוף נוסף; נראה כי החבלות שנגרמו למתלון הינן קלות ביחס לעוצמת התקיפה.

19. הסיבות שהביאו את הנאשמים לבצע את העבירה: כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, האירועים האלימים התרחשו כתוצאה מסירובם של המתלונים להחליף צמיד שנרכש על ידי אשתו של נאשם 1, בעבור 25 ₪. תגובתם האלימה של הנאשמים, ועוצמתה, מטרידים בהחלט ולמעשה משקפים את הנגע שפשע במחוזותינו, של נקיטה באלימות כמוצא לפתרון מחלוקות. במציאות זו, נתקלים אנו לעיתים תכופות מידי במחזות של מחנות ניצים המכים זה בזה, לפעמים אף תוך שימוש בחפצים מזדמנים, בשל ויכוח שולי. מדובר בתופעה מכוערת שאכן יש למגרה.

20. אשר לפסיקה ביחס למתחם העונש ההולם, ראו לדוגמא את הפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, ופסיקה נוספת, כדלקמן: רע"פ 6819/19 סרוסי נ' מדינת ישראל (28.10.2019), רע"פ 5023/18 בדיר נ' מדינת ישראל (28.6.2018), רע"פ 7592/14 שמעוני נ' מדינת ישראל (11.11.2014), ת"פ (נצ') 71369-12-18 מדינת ישראל נ' שיתווי (9.12.2019), עפ"ג (חי') 69615-07-17 נוסקוב נ' מדינת ישראל (19.10.2017). ההגנה הגישה גם דוגמאות במסגרתן הורה בית המשפט על ביטול הרשעת הנאשמים, בעבירות שונות, למשל: עפ"ג (ב"ש) 62165-12-20 שמידט נ' מדינת ישראל (24.3.2021), עפ"ג (ב"ש) 66903-07-20 טאופיק אבו מדיעם נ' מדינת ישראל (30.12.2020), ועוד.

21. באשר למתחם העונש ההולם מצאתי לנכון לאבחן בין הנאשמים 1 ו 2 לאור חלקם היחסי בביצוע העבירה כמצוין בכתב אישום המתוקן, וכפי שניתן להתרשם מצפיה בסרטון שהוגש לי.

אמנם נאשם 1, הוא מי שלמעשה החל באירוע, אולם חלקו האלים התבטא בעיקר בדחיפתו של המתלונן. נאשם 2, לעומת זאת, הגיע למקום, ומיד נקט באלימות מתפרצת כפי שפורט לעיל, אשר אף גרמה לנפילתו של המתלונן; ובעיקר: נאשם 2 המשיך במעשיו האלימים בעוד המתלונן שרוע על הקרקע, עד אשר האחרון הצליח לקום, ונאשם 2 הוצא מהמקום.

22. אשר על כן, לאור כל האמור לעיל, אני קובע כי ביחס לנאשם 1 מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה וענישה נלווית ועד מספר חודשי מאסר. ביחס לנאשם 2, מתחם הענישה נע בין מספר חודשי מאסר, שניתן לרצותם בדרך של עבודות שירות, ועד ל 12 חודשי מאסר בפועל וכן רכיבי ענישה נלווים.

הנאשם 1 - ביטול הרשעה

23. במסגרת רע"פ 54/15 פלוני נ' מדינת ישראל (27.1.2015), נקבע, בין היתר, כך:

"האפשרות הנתונה לבית המשפט להימנע מהרשעתו של נאשם שביצע עבירה, מעוגנת בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין, והיא מהווה חריג לכלל, לפיו משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם. במילים אחרות, תוצאה של הימנעות מהרשעה, חרף הקביעה כי הנאשם ביצע את העבירה, היא תוצאה חריגה, השמורה למקרים מיוחדים ויוצאי דופן. שני תנאים מצטברים נקבעו, על מנת להימנע מהרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".

24. הפסיקה קבעה כי על מנת שבית המשפט יורה על ביטול הרשעה עליו להשתכנע כי הותרה תסב לנאשם פגיעה קונקרטיה בעתידו התעסוקתי או השיקומי.

25. במקרה דנא שוכנעתי כי אכן קיימת פגיעה קונקרטיה בעתידו התעסוקתי של הנאשם. עלה מתסקיר שירות המבחן, ובעיקר מהמכתב שהוגש לעיוני, כי הנאשם מועסק במשך 7 שנים ב-----, אשר דורשת מעובדיה להיות בעלי עבר פלילי ללא רבב. מנהל -----, צ.ל, אף כתב באופן ברור ומוחלט כי אם יורשע הנאשם 1, הרי שמחלקת הבטחון תאלץ לפטרו מהעבודה. המכתב היה מקובל על שירות המבחן, וגם התביעה לא ביקשה לקרוא עליו תיגר.

אין המדובר באדם המתכנן להשתלב בעתיד בעבודה הדורשת העדר עבר פלילי, או בסטודנט בהווה או בעתיד למקצוע מסוג זה. הנאשם 1 עובד כ-7 שנים, תקופה ארוכה באופן יחסי, ב-----, והחלטתי ליתן לנתון זה משקל נכבד. עוד יצוין בעניין זה כי תסקיר שירות המבחן העלה שהנאשם מפרנס מעבודתו זו חמישה ילדים קטינים, וברי שהרשעה פלילית לא רק שתפגע בו עצמו ובדימויו העצמי, אלא גם במשפחתו ובילדיו.

26. הנאשם 1 ללא כל עבר פלילי, ועומד כעת לראשונה לדין; הוא בוגר שירות צבאי מלא ב-----, עובד, ומפרנס

את משפחתו. הוא מועסק, כאמור, ב 7 השנים האחרונות במסגרת -----, בתחום ----- וכן עובד כ----- ב-----.

27. העבירה מושא כתב האישום דנא היא מיום 4.8.2018; לפני למעלה מארבע שנים. על פי תסקיר שירות המבחן, מאז ועד היום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים פליליים נוספים, והוא מקפיד לשמור על אורח חיים נורמטיבי ויציב.

28. כך תסקיר שירות המבחן:

" בהתייחסותו לעבירה נשוא הדיון הנוכחי, י' לוקח אחריות מלאה על כך שהתנהג באלימות כלפי המתלונן. לתפיסתו ביצע את העבירה על רקע היותו נתון בסערת רגשות, חווה כעס ואיבוד שליטה על התנהגותו.

...

ניכר כי י' תופס עצמו כקורבן באירוע, עדיין מגלה כעס כלפי המתלונן ויכולתו לגלות כלפיו אמפתיה מוגבלת. יחד עם זאת, י' מצר על התנהגותו ומדגיש כי התנהגותו באירוע העבירה חריגה להתנהלותו ולאורחות חייו. מבין כי התנהגותו הייתה אימפולסיבית ואלימה וכי פעל מבלי ששקל השלכות מעשיו, לרבות ההשפעה על ילדיו ואשתו אשר היו חשופים לאירוע ולהתנהגותו הבעייתית. י' בעל יכולת טובה להתבונן על בחירותיו בביקורתיות, הביע נכונות לשאת בתוצאות מעשיו וניכר כי מורתע מההליך המשפטי.

...

בסיכום הליך האבחון, התרשמנו מאדם בן 47, נעדר עבר פלילי, בעל מערכת תמיכה משפחתית, גדל במשפחה נורמטיבית, בה הפנים נורמות ומודלים להתנהגות תקינה... התרשמנו כי ההליך המשפטי הנוכחי מהווה גורם הרתעה עבורו ומבהיר בפניו את הבעייתיות שבמעשיו. כאמור, בעיתוי הנוכחי הביע רצון לבחון התנהלותו וקשייו במסגרת הליך טיפולי".

29. הנה כי כן, נראה כי העבירה מושא כתב האישום היתה אירוע חריג בנוף חייו של הנאשם 1, וכי מאז, ובעקבות ההליך המשפטי שחווה, מצביע שירות המבחן על רמת סיכון נמוכה להישנות התנהגות דומה בעתיד. הנאשם 1, על אף שבתחילה שלל נזקקות טיפולית, הביע רצונו להשתלב בהליך טיפולי מקצועי, ובמעמד הטיעון לעונש אף הצהיר סניגורו, כי הנאשם 1 כבר השתתף בארבעה מפגשים ומתכוון להתמיד בתכנית הטיפולית שגובשה עבורו. לעניין זה אף נתתי דעתי לדבריה של קצינת המבחן לפיהם שילובו של הנאשם 1 בטיפול, אף יפחית את הסיכון להישנות עבירות אלימות.

30. הנאשם 1 התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלונן אצל שירות המבחן, וראה את עצמו כקורבן באירוע; יחד עם זאת, הנאשם 1 הסכים לפצות את המתלונן בסכום נכבד, וכן הביע צער וחרטה על מעשיו האלימים ועל דרך התנהלותו, גם אצל השירות, וגם בבית המשפט. אני סבור כי גם אם היה מוטב שהנאשם 1 יביע אמפתיה מילולית

אמיתית כלפי המתלון, ולא יראה עצמו כנפגע מהאירוע, הרי שאין בכך כדי לשנות או לכרסם ממסקנתי שיש להימנע מהרשעתו, נוכח כל הנימוקים כבדי המשקל שפרטתי בהרחבה לעיל.

31. אציין בנוסף כי באיזון שערכתי מול הנזק שנגרם כתוצאה מביצוע העבירה, והפגיעה שלה באינטרס הציבורי, סברתי שהחבלות אשר נגרמו למתלון נבעו בעיקר מהאלימות שהופעלה נגדו מאת הנאשם 2, ולא מדחיפותיו של הנאשם 1 (הגם שהוא אשם בהן מבחינה משפטית); מסקנתי זו עלתה מעובדות כתב האישום המתוקן, ומהסרטון שהוגש לי אשר מהם עלה כי הנאשם 1 אחז את המתלון מחולצתו ודחף אותו, ובהמשך דחף אותו עוד מספר פעמים.

העונש המתאים לנאשם 2

32. הנאשם 2 הודה במיוחס לו בעובדות כתב האישום המתוקן, ובכך נטל אחריות על מעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.

33. נאשם 2, בן 35 ונעדר עבר פלילי, נשוי ואב ל 2 בנות המנהל עסק עצמאי בתחום -----.

34. תסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 ציין כי הוא ביטא חרטה ובושה בגין מעשיו. לדבריו איבד שליטה ונהג באלימות כלפי המתלון על רקע העימות שהתנהל בין המתלון לבין גיסו, הנאשם 1. אף בדברו האחרון בפני, הביע הנאשם 2 צער וחרטה על מעשיו.

35. נתתי דעתי לנכונותו של הנאשם 2 (כמו גם נאשם 1), בהסכמת המאשימה, לפצות את המתלון בסכום משמעותי בסך 10,000 ₪, בגין החבלות ועוגמת הנפש שנגרמו לו. מדובר במהלך ראוי, אשר יש מקום להתחשב בו לקולא בהתאם לסעיף 40 יא(5) לחוק.

36. נאשם 2 שלל דפוסי התנהגות אלימים בעברו, וכן שלל נזקקות לטיפול בתחום האלימות והשליטה בכעסים. שירות המבחן לא התרשם כי קיימים בנאשם 2 דפוסי חשיבה והתנהגות אלימים מושרשים. נוכח תפקודו החיובי של הנאשם 2 במסגרות חיו השונות, וההערכה כי ההליך הפלילי נגדו היווה גורם מרתיע ומפחית סיכון, המליץ שירות המבחן להימנע מהטלת מאסר בפועל, אף בדרך של עבודות שירות, אשר עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ולהוביל לרגרסיה במצבו. שירות המבחן המליץ על הטלת צו של"צ בהיקף של 200 שעות לצד הטלת עונש מאסר מותנה ופיצוי המתלון. עם זאת, כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, ועל בית המשפט לאזן בין שיקולי הענישה הנוספים. בנסיבות המפורטות בתסקיר, ועל אף העדר מעורבות קודמת מצד הנאשם 2 בעבירות פליליות לא מצאתי כי מתקיימים התנאים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה שנקבע.

37. עם זאת, נוכח הנתונים שעלו, ובעיקר העדר עבר פלילי קודם, מצאתי לנכון למקם את עונשו של הנאשם 2 בתחתית מתחם הענישה אותו קבעתי, בצירוף רכיבי ענישה נלווים.

38. אשר על כן אני קובע כדלקמן:

ביחס לנאשם 1

39. אני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם 1 ומשית עליו את העונשים הבאים:

א. שירות לציבור - הנאשם יבצע של"צ בהיקף של 200 שעות במסגרת ----- ב-----, וזאת בתיאום עם שירות המבחן. הובהר לנאשם כי הפרת צו השל"צ עשויה לגרום להפקעתו ולחידוש המשפט, ולדין מחודש בשאלת ההרשעה והעונש. ככל שיהיה צורך בשינוי מקום ההשמה, ניתן יהיה הדבר להיעשות על ידי שירות המבחן, תוך דיווח לבית המשפט, ללא צורך במתן החלטה.

ב. צו מבחן - ניתן בזה צו מבחן לתקופה של 12 חודשים כלפי הנאשם. אני מחייב את הנאשם לשתף פעולה עם שירות המבחן, הכל על פי הנחיות שירות המבחן. מובהר בזאת לנאשם כי באם לא יקיים צו זה, ניתן יהיה לחזור ולדון מחדש בשאלת העונש.

ג. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 2,000 ₪ להימנע במשך שנה מביצוע עבירות אלימות, לרבות איומים.

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪, אשר ישולם למתלונן, ע"ת 3, בהתאם לפרטים המצוינים בכתב האישום. הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון לא יאוחר מיום 15.12.2022 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

ביחס לנאשם 2

א. מאסר למשך 4 חודשים אשר ירוצה בדרך של עבודות שירות במסגרת -----, בכתובת -----, בהתאם לחוות הדעת אשר הוכנה על ידי הממונה על עבודות השירות. תחילת ריצוי עבודות השירות במועד 4.12.2022. הנאשם 2 מוזהר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות והנחיות החוק, וכל חריגה מכללים אלו יש בה בכדי להביא להפסקת ריצוי עונשו בדרך זו ונשיאת יתרת העונש במאסר כפועל.

ב. מאסר למשך 4 חודשים, אולם הנאשם לא יישא בעונש זה אלא אם בתוך 3 שנים מהיום יעבור עבירות אלימות, לרבות איומים ולמעט עבירת תגרה.

ג. פיצוי בסך 5,000 ₪, אשר ישולם למתלונן, ע"ת 3, בהתאם לפרטים המצוינים בכתב האישום. הפיצוי ישולם הפיצוי ישולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים. התשלום הראשון לא יאוחר מיום 15.12.2022 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן.

מוצגים - כל המוצגים יושמדו/יחולטו/יושבו, לשיקול דעת המאשימה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בבאר שבע תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשפ"ג, 23 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.